

AKPINAR

61.
Sayı

Ocak - Şubat 2016

Yıl: 11

ISSN: 1306 - 3731

4 TL

KÜLTÜR SANAT VE EDEBİYAT DERGİSİ

Şimdi Böyle Yazıların Zamanı mı?

İsmail ÖZMEL

Osman Yüksel SERDENGEÇTİ

Abdullah SATOĞLU

“Artvin Halk Biliminden Çizgiler”

Abdülkadir GÜLER

Turkey mi, Türkiye mi?

R. Mithat YILMAZ

Niğde Rahmaniye Camii
Fotoğraf : Fatih Kızılkaya

www.akpinardergisi.com

AKPINAR

Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi

Yıl: 11 Sayı: 61 / Ocak - Şubat 2016 ISSN: 1306-3731

SAHİBİ ve GENEL YAYIN YÖNETMENİ

İsmail ÖZMEL

ismailozmel@hotmail.com

YAYIN KURULU

İsmail ÖZMEL

Kibar AYAYDIN

Murat SOYAK

DANIŞMA KURULU(HAKEM HEYETİ)

Prof. Dr. Abdulkadir YUVALI (Erciyes Üniversitesi)

Prof. Dr. Ali Berat ALPTEKİN (Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Esmâ ŞİMŞEK (Fırat Üniversitesi)

Prof. Dr. Nevzat ÖZKAN (Erciyes Üniversitesi)

Prof. Dr. Ahmet BURAN (Fırat Üniversitesi)

Prof. Dr. Pervin ÇAPAN (Muğla Üniversitesi)

YAZIŞMA VE YÖNETİM YERİ

Yeni Çarşı İş Merkezi B Blok Nu. 1/5 NİĞDE

Telefon: 0.388 213 12 50 Belgegeçer: 0.388 233 35 45

ABONE ÜCRETİ

Sayısı: 4 TL

Yıllık Abone Bedeli: 30 TL

Resmî Abone Bedeli: 90 TL

Yurtdışı Abone Bedeli: 30 Avro

Posta Çeki: 5145515 (İsmail ÖZMEL)

GRAFİK & TASARIM

İlhami KARAN

BASIM YERİ KARAN OFSET

Selçuk Mh. Selçuklu Cd. 36/B • NİĞDE

Tel: 0.388 233 66 22 Belgegeçer: 0.388 233 88 11

Dergiye gönderilen yazı ve şiirler basılınsı basılmasın geri verilmez. Yayınlanması istenen yazıların el-mek adresimize gönderilmesi gerekmektedir. Dergimizde yayımlanan yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir. Yazı ve şiirlere ücret ödenmez. Yayın kurulu gerekli gördüğünde yazılarda değişiklik yapabilir.

İÇİNDEKİLER

- 3 **Şimdi Böyle Yazıların Zamanı mı?**
İsmail ÖZMEL
- 5 **Osman Yüksel SERDENGEÇTİ**
Abdullah SATOĞLU
- 10 **“Artvin Halk Biliminden Çizgiler(*)”**
Abdülkadir GÜLER
- 14 **Hangi**
Bekir OĞUZBAŞARAN
- 15 **DAMLALAR ; Aşk, Melodi**
İsmail ÖZMEL
- 16 **Yorgunum**
Murat ALP
- 17 **Aykırı**
Erdal NOYAN
- 18 **Sabah Ezanları Duyuyorum**
Ahmet ŞENOL
- 19 **Mehmet Âkif İNAN'a Dair**
Murat SOYAK
- 23 **Turkey mi, Türkiye mi?**
R. Mithat YILMAZ
- 26 **Buzdan Saray**
Serpil KAYA
- 27 **Mehmet Akif'in Duygu Coğrafyası**
M. Nihat MALKOÇ
- 30 **Palu**
Şükrü KACAR
- 31 **Kadınlar Geçidi**
Mehmet BAŞ
- 32 **Ayaklarım Bu Toprakta**
İsmail ÖZMEL
- 33 **Kırk Yazar, Kırk Öykü**
- 34 **Cumhuriyet Bayramlarında
Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ümüzü
İhmal Etmeyelim**
Dr. Ahmet Vehbi ECER
- 38 **Geç Kalmış Bir Haber ve Güzel Bir Yazı:**
Mehmet KAPLAN Yâd Ediliyor
Osman ESGİCE (Sanatalemi.net)
- 41 **Yrd. Doç. Dr. Recep ZAN
Üstün Başarılı Genç Bilim İnsanı
Ödülü'nü Törenle Aldı**
- 42 **Akpınar Dergisi'nin 2015 Dizini**

Sevgili Akpınar Okuyucuları,

DEĞERLER EĞİTİMİNDEN NE ANLIYORUZ?

Güncel bir söz var, “değerler eğitimi”, onun içini nasıl doldurduğumuzu sorgulayana rastladınız mı? Yani bu söz öbeğinin içi nasıl doldurulmalıdır, bugün nasıl doldurulmaya çalışılıyor diye düşündünüz mü? Yahut da bu konuda farklı bir görüş sergileyene rastladınız mı?

Elbette bu konuyu düşünen, yazan ve eksiklerimiz hakkında görüş bildiren kalem sahipleri olmuştur. Ama ben rastlamadım. Bir zamanlar milli ve manevi değerlerden bahsederdik, dini ve milli kahramanlarımızdan; milli ve dini büyüklerimizden, sevgi ve saygıdan bahsederdik. Şimdi sadece değerlerden ve onların eğitiminden bahsediyoruz ama bu başlığın bir tarafı boş mu bırakılıyor diye bir tereddüdüm var. Değerlerimiz sadece dini değerlerimizden ibaret değil ki, çağlar boyu kesintisiz akıp gelen milli gelenek ve milli değerlerimiz var. Tarihimize şan ve şeref vermiş kahramanlarımız, bilim ve sanat insanlarımız, devlet adamlarımız var. Bu tarih bilinen en eski dönemlerden bugüne kadar akıp gelen bir tarih serüvenidir. Acısıyla tatlısıyla bizim tarihimiz. Onun hiçbir dönemini; herhangi bir varsayımla; görmezden gelmek veya yok farz etmek bizim elimizde değil. Tarih bir akarsu gibi onun her zerrisi nehrin bir parçasıdır ve o parçalar bir araya gelerek nehre vücut vermiştir ve vermeye devam etmektedir.

Değerler eğitimi uygulamada fertleri ve toplumu tek kanatla uçurmaya çalışıyor diye bir tespitim var. Katılırsınız katılmazsınız, ama gerçek. Tek kanatla kuş uçmaz, tek kanatla toplum da kalkınmaz. İkinci kanat milli değerlerdir. Hatta bu iki kanada bilim ve sanatı da ilave etmek gerekir. Bilimi ve sanatı da ilave etmezseniz öylesine cıvıltısız, gölgeli ve buruk bir manzara ortaya çıkar ki fertler aradıklarının birçoğunu bulamazlar. Toplum ve insan da mutsuz olur ve kültür de eksik kalır.

Akpınar yine dolu dolu. İsmail Özmel’den bir deneme “Şimdi böyle yazıların zamanı mı? , Abdullah Satoğlu ilginç bir simayı güzel bir yazı ile andı ”Osman Yüksel Serdengeçti”, Abdülkadir Güler “Artvin halk biliminden Çizgiler” başlıklı yazılarıyla dergimizi süslediler.

Bekir Oğuzbaşaran’dan “Hangi”, İsmail Özmel iki damla ve “Ayaklarım bu toprakta”, Murat Alp “Yorgunum”, Erdal Noyan “Aykırı”, Ahmet Şenol “Sabah ezanları duyuyorum”, Şükrü Kacar “Palu”, Mehmet Baş “Kadınlar geçidi” başlıklı şiirlerini, Murat Soyak “Mehmet Akif İnan’a dair” başlıklı yazısı, R. Mithat Yılmaz’ın “Turkey mi, Türkiye mi?”, Serpil Kaya’nın “Buzdan Saray”,

M. Nihat Malkoç’un “Mehmet Akif’in duygu coğrafyası”, Rahmetli arkadaşım A. Vehbi Ecer’in ”Cumhuriyet bayramlarında Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ümüzü ihmal etmeyelim” başlıklı yazılarını ilgiyle okuyacaksınız. Ayrıca “Kırk Yazar Kırk Öykü” ve Mehmet Kaplan yad ediliyor ve Niğde Üniversitesi öğretim üyesi Zan’a verilen ödülle ilgili haber-yazıları da ilgiyle okuyacaksınız.

Gelecek sayımızda “Niçin okumuyoruz?” Konusuna da yer veriyor, yazılarınızı bekliyoruz. Gelecek sayıda ayrıca güzel söyleşi ve yazılar da olacak.

Daha güzel sayılarda buluşmak dileği ile sağlıklıyla kalın, hoşça kalın.

İSMAİL ÖZMEL

DENEME:

Şimdi Böyle Yazıların Zamanı mı?

İsmail ÖZMEL

Şimdi böyle yazıların zamanı mı, aklıma takıldı kaldı. Hangi yazıların zamanı değil? Yazının zamanı ve mekânı mı olurmuş? Hayat devam ediyorsa, onların bir kısmını yaşamamak olur mu? Yaşıyorsanız intibalarınız olacak, duygularınız, esintileriniz olacak ve eğer meraklısı iseniz güzel gelenleri, bir daha bunları yakalamak zordur diye değerlendirmeye çalışacak, yazacaksınız. Bir mal ve para zengininin çocuklarına, torunlarına bir şeyler bırakma azim kararlılığı ile.

Bir bahçedeyiz, göğe el atmış güzel ve cesim ağaçların gölgelediği bir bahçedeyiz. Elinde bir tek kitap olan veya bir kitap açıp okuyan yok. Gazete okuyan mı, bakıyorum ama yanıldım, bir kişi gazete okuyor. Onun göğsüne madalya takasım geldi.

Hemen içinizi karartmayınız, o kadar insanın içinde, bir tane sigara içeni görmedim. Bu da sevindirici değil mi?

Merdivenlerden akın akın, veli görüntülü hanımlar iniyor. Belki çocuklarının durumlarını öğrenmek için, belki de kursa gelen çocuklarını alıp gidiyorlar. En çok beni ne ilgilendirdi biliyor musunuz? Bu hanımlardan mı bilgi ve kültür akışı öğretmenlere doğruydu, yoksa öğretmenlerden bu hanımlara mı kültür ve bilgi akışı oldu. Yoksa karşılıklı etkileşim mi meydana geldi?

Sanki her şey ölçülüp biçilebilirmiş gibi böyle sorular sormak ne derece doğrudur bilemem. Sana ne, kimden kime bilgi ve kültür akışı olmuş, yani demek istiyor ki, bunların hangisi daha bilgili ve daha kültürlü, veliler mi öğretmenler mi? Şöyle dilinin altındakini çıkar da rahat bir düşünelim, konuşalım:

Öğretmenler velilerden daha az birikimli mi demek istiyorsun? Hayır, böyle bir iddiam olamaz. Birikim denilen şey kuru bilgi değil ki? Birbiri ile

bağlantılı bilgidir ki o da tefekkür temelinde bir zemin oluşturabilirse, o zaman sizin ölçüp biçilemeyeceğini söylediğiniz bir değerlendirme, yeni sözlere ve yeni yazılara imkân veren bir ortamı hazırlar. Belki biraz sıkıcı oluyorum ama olsun. Sende, beni dinleme sabrı oldukça bu yolda yürümeye devam etmeliyiz, diyorum, ne dersiniz?

Ben bu yaz günlerinin okuyarak geçirilmesi gerekir tezini savunuyorum. Öyle ders kitaplarından kurtulmuş, aklınıza gelen, tavsiye edilmiş veya kişiliğini bildiğiniz bir yazarın veya şairin başka hangi eserleri var diye internet ortamına giriyor ve beğendiğiniz kitapları alıp okuyorsunuz. Geçenlerde hangi gazetenin ekinde okudum, bir akademisyen Hasan Bülent Kahraman bizim klasik romanlarımızın başına Aşk-ı Memnu ile Eylül romanlarını koymuş. Halen başa güreştiklerini söylüyor, sevindim. Roman deyince bunun zirvelerinde dolaşmak veya oralardan başlamak ne güzel değil mi? Yine Hürriyet'te Ahmet Hakan, Sadece Necip Fazıl Kısakürek okuyanlara, keşke Yahya Kemal'i de okusaydınız, bu iklimin, bu kültürün inceliklerine ve tarihi derinliklerine bakmayı da ihmal etmezsiniz dedi. Aman Allahım düşünmeye başladık, mukayeseye başladık, açıkça düşüncelerimizi söylemeye başladık.

Bu yaz tatilinde benim yeni çıkan "55 Soruda Düşünen İnsan" adlı kitabımı da okumayı unutmayınız. İyi okumalar.

Osman Yüksel SERDENGEÇTİ

Abdullah SATOĞLU

“Volkan gibi lâv atmış ne susmuş ne sönmüşüm/
“Ben bir fikir uğruna çılgınlara dönmüşüm...”

Hacmi küçük olmasına rağmen, gerçekten büyük bir dâvâyı, mâzisini kaybeden bir milletin gözyaşlarını dile getiren (Türklüğün Perişan Hâli) isimli kitabında böyle diyordu, Osman Yüksel.

1917 yılında Akseki’de dünyaya geldi. Ankara Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi’nin son sınıfına devam ederken, 3 Mayıs 1944 Hâdiseleri sırasında, kendi tâbiriyle; “Türkün – Türkçüyüz” dediği için zindanlara atılan, zincirlere vurulan ve tabutluklarda çürütülen Osman Yüksel, bir sonbahar günü, 1983’ün 10 Kasım’ında, Ankara’da Hak’kın rahmetine kavuştu... Cebeci mezarlığında toprağa verildi.

Hepsi de aramızdan ayrılan Prof. Dr. Ali Fuat Başgil, Nurettin Topçu, Nihal Atsız, Cemal Oğuz Öcal, Arif Nihat Asya ve Necip Fazıl gibi, Osman Yüksel de, 1947’den 1960 yılına kadar geçen 13 yıllık süre içerisinde ancak 32 sayı çıkarabildiği Serdengeçti dergisi ve yayınladığı kitaplarla, hayatı boyunca vatan, millet ve Türklük dâvâsı için mücadele etmiş ve o uğurda bir nesil yetiştirmiş bahtiyar kişilerdendi.

“Millî Şef” döneminde, özellikle Hasan Ali – Sabahattin Ali zihniyetine karşı kafa tutan ve İslâm – Türk sentezinin meydana getirdiği milliyetçilik mücadelesi uğrunda, gözünü budaktan, sözünü dudaktan esirgemeyen ve gerçekten serden geçen Osman Yüksel’in, vefat haberini gazetelerde okuyunca, âdeta şoke oldum... Sonra da dosyalarım arasından, bana gönderdiği imzalı bir resmini ve 7 Haziran 1951 tarihli mektubunu buldum. O mektubunda ;

"...Sizler, sizin gibi genç insanlar, temiz vicdanlar, bizim en büyük dayancımız, güvencimizsiniz. Bu yolda, vatan millet yolunda, Hak yolunda birleşenler, birbirlerinin öz kardeşidirler... Ben ve benim hayatım haiz-i ehemmiyet değil. Ben bu büyük davanın karşısında bir hiçiz...Hayatımız meydanda. Bazen içerde, bazen dışarda. Benim, bizim en büyük saadetimiz, sizin gibi vatan çocuklarını tanıyabilmiş olmamızdadır... Biz, kendisine ehemmiyet veren, gençlere hayatımızı ezberleten insanlardan değiliz. Mühim olan davadır. Eğer bir kıymetimiz varsa, bu büyük davanın garazsız – ivazsız yolcusu oluşumuzdandır..." diyor, beni Serdengeçti dergisinin ve yeniden çıkacak olan Bağrıyanık gazetesinin yazı işleri müdürlüğünü yapmak üzere, Ankara'ya çağınıyordu...

Ben o sıralarda, "Hakimiyet"te yeni gazeteciliğe başladığım ve İstanbul'da Gazetecilik Yüksek Okulu'na devam edeceğim için, bu çağrıya uyamamıştım. Fakat aynı yıllarda, onu Ankara'da Denizciler caddesindeki, "Kömürlüğü ömürlük yaptık" dediği izbe yazıhanesinde ziyaret etmiştim. "Kör bağırısağa benzeyen" o yeri, ancak üstad Necip Fazıl tasvir edebilirdi;

"...Hem idarehane, hem yatakhane... Bir tarafında rastgele yığın yığın kitap ve dergi, bir köşesinde yorgun – argın yatak ve yorgan. Yerde yağları donmuş bir yemek tabağı ve giyildikten sonra atılmış yün çoraplar... Çarpuk – çurpuk ayak parmaklarını konuşuran, düşünceli bir çift eski potin. Garip ve hazin bir mekan zarfı içinde, kirpi saçlı ve katran kuyusu gözlü adam..."

1947'de Konya Cezaevi'nde iken yazdığı "Hülya ve Hayal" şiirinde, hür göklere dağılmış mor bulutların ve engin denizlerde yelken açıp giden bir gemi olmanın özlemini duyuyordu;

Gönül serseri avâre
Zindana düştü ne çâre.
Hür göklere dağılmış
Mor bulutlar pârepâre
Geçip gider, geçip gider.

Hülya ve rüya âlemi
Alıp götürür beni.

Mavi deniz ve bir gemi
Enginlere yelkenleri
Açıp gider, açıp gider...

Her türlü şahsî menfaati, elinin tersi ile bir tarafa iten, millî felaket ve acıları, yüreğinin en ince damarlarında hissederek eriten bu asil şahsiyet, binlerce insanımızın hayatını kaybettiği, 1939'daki Erzincan depremi dolayısıyla kaleme aldığı, uzunca bir destanda şöyle diyordu ;

Yüce dağlarında sümbüller biterdi
Yeşil bağlarında bülbüller öterdi.
Dün bacalarında duman tüterdi
Bugün ne hallere düştün Erzincan
Sabahı görmeden öldün Erzincan!

Asırlar önce, Türk boylarının Asya bozkırlarında bıraktığı Buhara'lar, Semerkant'lar gibi Turan ellerinin hasretiyle ;

Sürüler dağılmış, yaylamaz olmuş
Irmaklar kurumuş, çağlamaz olmuş.
Ozanlar, şamanlar söylemez olmuş;
Nerde benim Oral – Altay dağlarım
Akşam olur, sabah olur ağlarım!

diyerek yanıp tutuşan Osman Yüksel, Filozof Rıza Tevfik'in ifadesiyle ;
"Düşmanın hain pençesinin, sanki, sevgilinin saçından bir tutam tel almış gibi, Osmanlı İmparatorluğu'nun bir parçası olan ve ihmalimiz ve umursamazlığımız yüzünden, elimizden çıkan" Rumeli ve Balkanlar'a mersiyesinde de, duygularını şöyle dile getiriyordu;

Kosovalar, Plevneler bizsizdir
Yosun tutmuş camilerim ıssızdır.
Boynu bükük minareler öksüzdür;
Açmaz olmuş kızanlığın gülleri
Biz neyledik o koskoca elleri?

Evet o Balkanlar ki , "Bir zamanlar kös sesleri, nal sesleri altında inleyen...Bir zamanlar üzerinde güneş batmayan...Bir zamanlar koca bir imparatorluğun adalet ve iman gücüyle aydınlattığı" bereketli topraklardı...

A.Rahim Balcıoğlu'nun dediği gibi ; "Türklüğün Perişan Hâli", Serdengeçti'yi perişan eder. Yüreği bir cenderede sıkılır sıkılır da, bir yanardağ gibi yeniden indifa eder, lavlar yağdırır...Sonra diner, milletiyle, onun perişan hâliyle hemhâl olur..."

1953'te, Hüseyin Üzmez tarafından, "Vatan" gazetesi başyazarı Ahmet Emin Yalman'a, Malatya'da yapılan suikast yüzünden, Necip Fazıl ve Cevat Rifat Atılhan'la birlikte tutuklanmış ve beraat etmişti.

(Mâbetsiz Şehir) ve (Bir Nesli Nasıl Mahvettiler) isimli kitaplarında, Millî Şef dönemindeki, gençliğin yetiştirilmesinde gösterilen ihmal ve ihanetleri izah eden ve Türk milletinin dert ve dâvâsının çilesini çeken bu ülkü ve fikir adamı, vefatından bir ay önce, "Türk Edebiyatı" dergisinde yayınlanan

"İhtiyarlık" şiirinde, son yıllarda düçar olduğu hastalıktan duyduğu acı ve ıstırabı, bakınız nasıl terennüm ediyordu;

Sağ yanım titriyor, sol yanım tutmaz
Nabzım tekler durur, muntazam atmaz.
Ayağım bir türlü ileri gitmez
Ağzım her an kuru, gözümde yaş
Artık bundan böyle bizlerde iş yok!

Hekimoğlu İsmail Bey diyor ki; "Parkinson hastalığına yakalanmıştı. Elleri titriyordu. Çay getirdiler. Şekeri zorlukla bardağa attı, fakat kaşığı bardağa sokamadı. Şakacı ağabey; Hey gidi Osman hey! Bir zamanlar Türkiye'yi karıştırırdın, şimdi bir çayı karıştıramıyorsun! demişti..."

"Ben boynu yularlı, cebi dolarlı olanlardan değilim" diyen Osman Yüksel, ömrü boyunca kravat takmamıştı...Kravat takmak zorunda kalınca da, ya üzerine balıkçı kazağı giyip kapatmış, ya da kemer yerine beline dolamıştı...A.P. adayı olarak, bir dönem TBMM üyeliğine seçilmiş ve "Mahbus Osman, Mebus Osman" olmuştu...Bir süre sonra bu partiden ayrılarak, Milliyetçi Hareket Partisi'ne, oradan da istifa ederek M.S.P.'ye girmişti...Bu partide de kısa bir süre görev yaptıktan sonra, tarafsız kalmayı tercih etmişti.

Bütün hayatı yokluklar içinde geçmesine rağmen, vefatından kısa bir süre önce, İstanbul – Aksaray'daki evini ve kitaplarını, Ahmet Kabaklı'nın başkanı olduğu Türk Edebiyatı Vakfı'na bağışlamış bulunuyordu.

Ölümünden on beş gün önce ziyaretine gittiği, dâvâ arkadaşı üstad Necip Fazıl'ın vefatı üzerine kaleme aldığı bir yazıda, O'nu ; "Sonuna kadar zirve, sonuna kadar derinlik" diye tarif ettikten sonra diyordu ki;

"O fırtına gibi adam, bir köşede, yaprakları sararmış kırık bir dal gibi duruyordu... Yanına yaklaşmaktan korktum. O sarı yapraklar dökülecek, adam ölecek zannettim. Mey'us, kederli, mecalsiz yanından ayrıldık. Ben Necip Fazıl'ı, o gün kaybetmiştim... Fırtına dinmiş, güneş batmış, koca İstanbul, koca bir mezarlık olmuştu.

Herkes şu beylik lâfı ediyor: Bıraktığı boşluğu kimse dolduramaz. Boşluk bırakmadı ki doldurulsun. Herşeyi doldurdu gitti. Kafaları doldurdu, gönülleri doldurdu ve yaşını doldurdu."

Yıllardır bir hastalıktan mustarip bulunduğunu öğrenince, biz de kendisini ziyaret etmek istiyor, aynen bir zamanların ele – avuca sığmayan, o cesur ve hareketli adamını, sararmış, bitkin ve susmuş halde bulacağımızdan endişe ediyor, çekiniyorduk. Ne yazık ki, ziyaret etmek bir türlü nasip olmamıştı.

Osman Yüksel de, Necip Fazıl gibi, kafalarımızı ve gönüllerimizi doldurup gitti... Fakat yaşını doldurmuş sayılamazdı. Akseki'nin bu yiğit evlâdı, değerli Türkçü ve mücadele adamı Osman Yüksel Serdengeçti'yi şükranla anıyor, Allah'tan rahmet ve mağfiret niyaz ediyoruz.

“Artvin Halk Biliminden Çizgiler(*)”

Abdülkadir GÜLER

Geçen gün bana PTT den bir kargo geldi. Koliyi heyecanla açtım. Kolinin içinde İki kitap vardı. Biri şair, yazar dostum Aydın Karasüleymanoğlu'nun torunları için yazdığı gezi romanı, diğeri de değerli eşi öğretmen meslektaşım Şahver Kaya Karasüleymanoğlu'nun "" Artvin Halkbiliminden Çizgiler" adını taşıyan yapıtı idi. Öncelikle unutmadan Sayın Karasüleymanoğlu ailesine yıllar sonra sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. Şahver Hanım aynen şunları yazıyor benim için: "40 yıllık kurs arkadaşım ve değerli dostum Sayın Abdülkadir Güler'e en iyi dilek ve saygılarımla / Ankara 01.Aralık 2015" diyerek gönül alıcı bir ifadeyle armağan ederek imzalamışlardır. Sağ olunuz, var olunuz diyorum....

Aydın Beyin kitabını bir başka yazımda tanıtmaya çalışacağım. Aydın Beyi ta 1966'larda çıkardığı benim de içinde bulunduğum Fakülteli Ozanlar kitabından bu yana tanıyorum. Bir de unuttuğum ZEYNO adlı bir şiir kitabı daha vardı.

Şimdilik Şahver Kaya Karasüleymanoğlu'nun yeni kitabı için düşüncelerimi yazmak istiyorum. Kitaba geçmeden önce Şahver Hanımla ilgili ufak bir anımı yazayım. Yıl 1974 yazında Ankara'da, Devlet Bakanlığının bünyesinde Folklor Araştırmacıları yetiştirme ile ilgili bir kurs açılıyor. Bu kursta yaklaşık 45 arkadaşımız vardır. İşte, Şahver Hanımla o folklor kursu günlerinden beri tanışıyoruz. Şimdi o kursun meyvelerini topluyoruz. Dostluğumuz o günden bu yana tazeliğini koruyor. O kursta bize ders veren hocalarımızdan biri de Sayın Nail Tan idi. Her Ankara'ya gittiğimde mutlaka kendilerini ziyaret eder, saygılarımı arz ederim. Türk Folkloru Araştırmaları konusunda güçlü bir bilim adamıdır. Bu alanda yüze yakın eserleri ve bilimsel yazıları vardır. Tek kelimeyle bir halk bilim deryasıdır. Buradan da selam ve saygılarımı sunuyorum.

Sözü fazla eğip bükmeden, sağa, sola dolandırmadan Şahver Hanımın bin bir emekle hazırladığı Artvin Halkbiliminden Çizgiler kitabına dönmek istiyorum. Kitap tertemiz bir baskı ve albenisi olan bir kapakla Ankara’da Ürün Yayınları arasında çıkmıştır. Kapak kompozisyonu Ozan Karasüleymanoğlu tarafından hazırlanmıştır. Bir tuğla taşı gibidir. İkinci baskısı 23 Nisan 2015 te yapılan, eser 616 sayfadır.. Kitap XVI bölümden oluşuyor. Folklorik (halkbilimi) konusunda bir hayli zengindir. Sabırla, titizlikle ve birçok araştırmalar sonucu eser ortaya çıkmıştır. Yazarın yararlandığı kaynaklar bölümü de bir hayli kabarıktır. Kitabın giriş bölümünde ikinci baskı için Şahver Kaya Karasüleymanoğlu şunları yazıyor:

“”Bu kitap, derleme yaptığım kişileri, halkbilimi alanında kaynak oluşturanları, yaptıkları hizmetlerle bu konuda geçmişe ışık tutanları da içine alan bir çalışmanın ürünüdür. Yörenin tarihi, kültürel ve etnolojik yapısını değerlendiren eserler yayımlayarak, bu alandaki içtenliğini kanıtlayan, başta Yusufeli Belediye Başkanı Eyüp Aytekin olmak üzere tüm çalışanlara teşekkür etmek durumundayız. Yerel yönetimlerimizin hizmet alanına kültürümüzün de girmesi, bu konuya gönül verenler için sevindirici bir olgudur. Bu bağlamda Yusufeli Belediyesinin bu konudaki girişimlerinin, özverisinin, kararlılığının öteki kuruluşlarımızca da örnek alınmasını diliyoruz” diye yazıyor. Halkbilimi araştırma ve derlemeleri Şavşat, Murgul ve Yusufeli yörelerini kapsamaktadır.

KİTAPTA YER ALAN BAZI KONU BAŞLIKLARI:

Şavşat, Murgul ve Yusufeli ile ilgili kısa bilgiler, Halk İlaçları, Şavşat’ta Kaplıca Kültürü, Kısmet, Sihir(Büyü), Diğer Batıl İnançlar, Şavşat Yöresinde Çocuklara verilen Adlar, Evlenme Gelenekleri, Yemekler, Giyim -Kuşam Gelenekleri, Hayvan Hastalıkları, Murgul’da Ad Koyma, Murgul’da Ölümle İlgili Bazı İnançlar, Düğün Gelenekleri, Yusufeli’nde Gelenekler ve Görenekler ve Halk İnanışları, Ölümle ilgili Bazı gelenekler ve İnanışlar, Çocuk oyunları, Bilmeceler, Tamara Kilisesiyle ilgili Genel Bilgiler, Artvin yöresinde bazı söylenceler, Artvin’de Halk Edebiyatı, M. Adil Özder, Âşık Muhibbi, Âşık Huzuri, Âşık Efkârı, Âşık Pervani (İsmail Çelik-Eskişehir’de) Âşık Özeri, Âşık Yetimi, Aydın BABA (Karasüleymanoğlu), Kalemi, Osman Kaya, Âşık

Yoramoğlu, Şahver Karasüleymanoğlu... Bunlardan başka Artvin, Şavşat, Murgul ve Yusufeli Manileri ve bu yörelerde söylenen Atasözleri, Deyimler ve Dualar, Halk Ozanları ile İlgili bazı Atışmalar, Halk Oyunları gibi folklorik bilgilere detaylı ve kaynaklı olarak yer vermişlerdir. Bir de dikkatimi çok çeken, Artvin ve köylerinde konuşulan Türkçe ve yöresel sözcüklerle ilgili genişçe bir sözlükte hazırlayıp eklemişlerdir. Kutluyorum doğrusu (Sayfa: 335 -395). Tüm eserleri kaynaklara dayalıdır, eserin son bölümünde genişçe bir kaynakça vardır. Kitabın en son bölümüne renkli olarak çalışmalarını ilgili bir fotoğraf albümü de eklemişlerdir. (Sayfa: 561 - 616). Folklor (halkbilimi) sahasında ne denli uğraş ve önem verdiği gösteriyor. Gönülden alkış diyorum.

Kitabın bir bölümünde değerli araştırmacı, şair, yazar Bilkent Üniversitesinde öğretim üyesi olan benim de çok saygı duyduğum Sayın Mehmet AYDIN'ın bir yazısını görünce daha da sevindiğimi belirtmek isterim. Kültür Elçisi Bir Eğitimci Şahver Karasüleymanoğlu için, Sayın AYDIN Hocam özetle şunları yazıyor: 2007 yılında Köy Enstitülerinin anma gününde onu ORION yıldızına benzettiğimi söylemişim. Yine yıllar önce Milli Piyango Salonunda düzenlenen Sevgi Çiçekleri şiir gününde, yazdığı bir sevgi şiirini okuyarak büyük beğeni toplamıştı. Ben de konuşmamda ondan söz ederken: "Artvin'in bir top çiçeği, Artvin'in anası, meydana senin büstünü dikmeleri gerekir" demişim. 2008 yılında AKM'de kitap fuarında bir konuşmamda "sen anıt kadınsın Jan Dark gibi unutulmazsın" diyerek başarılarını kutlamışım. 1998 yılı Cumhuriyetin 75. Yıl dönümünde MEB tarafından ülke genelinde ilk kez verilen Bilim, Sanat Ödülüne layık görülmüştü. Bu ödül, uzun yıllara dayanan çalışmalarının değerlendirilmesiyle seçilen iki bayana verilmişti. Ben de kendisine Bakanlık adına bu ödülü vermişim(S. 460). Değerli Hocam Mehmet AYDIN Beyin bu veciz sözlerinden sonra başka ne diyebilirim ki? Çalışkan ve üretkene bu sözler yakışır. Şahver Hanım 1960'dan bu yana halk bilimiyle uğraşiyor. Kitabının arka kapağında: "Halkbiliminin özüm senerek yaşatıldığı bir kültürel ortamda doğdum. Babamın yöresel masallarıyla büyüdüm. Dağlarının, göllerinin efsanelerle özdeşleştiği yörenin büyüğü ortamında kişiliğimi tamamladım. 1960'lı yıllarda başladığım halkbilimi derlemelerim, bugüne kadar sürdü. 1968 ve 1974 yıllarında iki kez Folklor

Araştırmacısı kursuna katıldım. 50 yıllık birikimim bir köşede ciltler dolusu kitap olmayı bekliyordu. Elinizdeki bu kitap, çoğunlukla 1965-70 arası derlemelerim ve sonradan eklediğim halk kültürünü yansıtan değişik yazılardan oluşuyor. Özelde yaşadığım Şavşat, Murgul ve Yusufeli'yi ele aldım. Artvin geneline de değindim. Hızla yok olan yöresel kültürümüzü belgeleyerek, geleceğe taşımak tek amacımdır" diye yazıyor. İyi de etmiş, zor bir işe girmiş ama bu işten de yüzünün akıyla çıkmış ve başarıya da ulaşmışlardır. Ömrüne, yüreğine sağlık diyorum.

Sözümüz uzadı galiba. Özgeçmiş hakkında bir iki cümle ilave eklemek istiyorum. 1946'da Şavşat'ta doğdu. 1965 yılında Erzurum Nene Hatun İlköğretmen Okulundan mezun oldu. 1981 yılında Gazi Üni. İletişim Fakültesi Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Bölümünü bitirdi. Ankara'nın çeşitli yerlerinde öğretmenlik yaptı ve 2001 yılında emekli oldu. Evli olup üç çocuk annesidir. Şair, yazar Aydın Karasüleymanoğlu ile evlidir. 1998 Yılında MEB'dan Bilim Sanat Kültür ödülü, 1999 yılında Öğretmenler Günü nedeniyle düzenlenen Atatürk Çizgisinde Çağdaş Eğitim ve Öğretmen yarışmasında Ankara 3.lüğü, 2010 yılında Türk Kültürüne Hizmet Ödülü gibi birçok ödül aldı. Sanatımıza, kültürümüze ve özellikle Folklor araştırmalarına (halkbilimine) önem veren araştırmacı yazar Şahver Kaya Karasüleymanoğlu'nun basıma hazır Artvin'le ilgili yedi kitabı daha var. Bunların da kenarda, köşede kalmamasını diliyorum.

SONUÇ:

Artvin Halkbiliminden Çizgiler adını taşıyan yapıt akıcı ve yalın bir Türkçeyle kaleme alınmıştır. Halkbilimine (Folklor) sevdalı Ş. Kaya Karasüleymanoğlu. Uzun yıllar içinde yaşadığı Artvin (Şavşat, Murgul ve Yusufeli) yörelerinin folklorunu en ince noktasına kadar araştırıp, kaynaklara dayalı olarak bilimsel bilgilerle donatmış, kalıcı ve tematik bir eser olarak Türk kültürüne ve gelecek kuşaklara kazandırmıştır. Bu çabalarından dolayı Şahver Hanımı kutluyor ve başarılarının devamını diliyorum.

(*)Şahver Kaya Karasüleymanoğlu/Halkbilimi araştırmaları/Ürün Yayınları/616 s./Ankara 2015.

E.mail: ürünuyayinlari@gmail.com

İletişim adresi: e-mail: sahverkso@mynet.com

Hangi

Bekir OĞUZBAŞARAN

- Hangi tohum toprağa atılmış da toprakta gövermemiş ki...
- Hangi fide toprağa dikilmiş de boy vermemiş ki...
- Hangi ağaç derinlere doğru köklerini salmamış ki...
- Hangi toprak tohumu çatlatmamış, fidanı büyütmemiş ki...
- Hangi su, köklere, gövdeye, dallara, yapraklara, çitınlara hayat vermemiş ki...
- Hangi güneş, tohumu, fideyi, fidanı, ağacı, bitkiyi yeşertmemiş, geliştirmemiş, serpiştirmemiş, dal budak salmamış, büyütmemiş, gölgelendirmemiş...
- Hangi ışık aydınlatmamış, hangi ateş ısıtmamış ki...
- Hangi taş baş yarıdirmamıştır ki...
- Hangi ok hedefe yönelmemiştir ki...
- Hangi su boğmamıştır ki...
- Hangi kalem yazmamış, hangi kağıt yazılmamıştır ki...
- Hangi bulut güneşe perde olmamış, hangi gece saklamamıştır ki...
- Hangi ilâç şifâ vermemiş, hangi tedavi işe yaramamıştır ki...
- Hangi yol ulaştırmamış, hangi köprü kavuşturmamış, hangi çeşme suvarmamış, hangi rüzgâr savurmamıştır ki...
- Hangi akşam melankolik olmamış, hangi sabah yeni bir başlangıç teşkil etmemiş, hangi ikinci dinginlik vermemiştir ki...
- Hangi vâde dolmamış, hangi mühlet sona ermemiştir ki...
- Hangi güzellik fenâ bulmamış, hangi can fâniliği tatmamıştır ki...
- Hangi şarkı bitmemiş, hangi türkü, melodi, ezgi, nağme sonsuza kadar susmamıştır ki...
- Hangi gül solmamıştır ki...
- Hangi balon uçmamış, hangi uçurtma bulutlara erişmek istememiştir ki...
- Hangi haber yayılmamış, hangi tespih dağılmamıştır ki...
- Hangi sevinç nihayete ermemiştir ki...
- Hangi bebek ağlamamış, hangi çocuk büyümemiştir ki...
- Hangi dağ yücelmemiş, hangi nehir akmamıştır ki...
- Hangi yokuşun bir de inişi yoktur ki...
- Hangi yıldırım düşmemiş, hangi yağmur yağmamıştır ki...
- Hangi silâh patlamamış, sabır taşı çatlamamıştır ki...
- Hangi dolu düşmemiş, hangi kar yağmamıştır ki...
- Hangi ezan okunmamış, hangi namaz kılınmamıştır ki...
- Hangi kitap okunmamış, hangi mektup yazılmamıştır ki...
- Hangi yazı sonsuza kadar sürmüş, hangi metnin sonuna nokta konmamıştır ki...
- Hangi şeyden fânilik tütmemiştir ki...
- Hangi, gemi, vapur iskeleden, limandan, rıhtımdan, kıyıdan, sahilden kalkmamıştır ki...

DAMLALAR

Aşk

İsmail ÖZMEL

Ey Aşk! Hangi dağın rüzgârısın
Sen varsan "cümle eksikler biter"
Sen yoksan varlık anlamsız kalır
Lezzeti kalmaz sensiz hayatın.

06.12.2015

Melodi

İsmail ÖZMEL

Ey melodi! Kim sesledi seni
Yakınlık var mı esen rüzgârla?
Kıyıda dalga, ufukta bulut
Bir uzun hava Anadolu'da.

07.10.2015

Yorgunum

Murat ALP

Gönlümü döndürdü sevdan şaşkına,
Setini yıkarak taşan taşkına,
Lanet olsun umut vermez aşkına,
Kaderim olmayan aşktan yorgunum.

Gözlerim ışığa ben sana muhtaç,
Akılsız kafaya akıl vermez taç,
Yıkıldı kökünden asırlık ağaç,
Kökümü çürüten sudan yorgunum.

Dolsa boşalsa da tüm dağlarım kar,
Aldığım sattığım hep etse de kâr,
Cezasız hatamı affetse de yar,
Pazarlık yapılan candan yorgunum.

Aşını ekmeğini dostunla böl,
Sen kuru ancak kimseyi etme çöl,
Biriktir sırları ol sakın bir göl,
Sırlarım damlatan dosttan yorgunum.

İçim dışım yanar volkanlar gibi,
Soğutmaz yüreğim kıştaki tipi,
Yaktı bedenim de lâl etti dili,
Bir damla dökmeyen gözden yorgunum.

Asalet doğuştan, vermez her okul,
Doğruyla beslen güzellikleri bul,
Olma Allah`tan başka kimseye kul,
Kula kul olan kuldan yorgunum.

Varıp dergâhına hayat bulmaya,
Dermansız derdime derman sormaya,
Çalıştım didindim sana varmaya,
Hedefe varmayan yoldan yorgunum.

Bilesin küskündür sana Murat'ın,
Umarım kabul olur duaların,
Her an gülsün büzülmesin suratın,
Gülmeyi unutan yüzden yorgunum.

Aykırı

Erdal NOYAN

Sonunda yenileceklerini herkesin bildiği
Belki kendilerinin de
Bilmezden gelerek bildikleri
Kızıl derililerin anlık zaferleri gibidir
Benim mutluluğum
Yerlileri bu yüzden mi göremeyiz
Kahkahayla gülerken

Bir bedel ödüyorum herkes gibi
Kibirli bir yanlıgıdır
Yanlız zamandayım da ondan demek

Hem inat hem zayıf
Öfkeli ama merhametli
İsyankâr ve uysal
Bütün zıtlıkların öteye beriye çektişirdiği
Zaaflar barınağı ruhum
Ötekileşiyor
Kalbimdeki kederi perdeliyor yüzümün
tebessümü

Görünüşte bir zafer isteseydim
Bir yolunu bulur kazanırdım elbette
Ne de olsa soluk benizliyim.

Sabah Ezanları Duyuyorum

Ahmet ŞENOL

Sabah ezanları duymalıyım artık.
Dut ağacı yaprakları arasında
saklanmış bir yarım ay,
Geceye susamış başaklar kadar sapsarı,
Bir adam kayboluyor şehrin
kırmızı ışıklarında.
Sigaramı yeniliyorum.
Sabah rüzgarlarından başka,
Bir müzik esiyor içimde,
Hangi güneşler doğacak çocuk yüzlerine,
Hangi çığlıklar atılacak gelecekte,
Düşünmeliyiz!
Ve bir yarım ay; başaklar kadar sarı,
Şehrin üstesinden gelemediği
Olaylardan uzak ve hür,
Üstümüzde zorla örtülmüş bir ağırlık,
Sabah ezanlarını da duymalıyım artık..!

Mehmet Âkif İNAN'a

Dair

Murat SOYAK

Şair Mehmet Âkif İnan, eylem adamı ve teşkilatçılığı ile tanınmıştır. Hayat hikâyesi okunduğunda bu özelliği belirginlik kazanıyor.

Hayatı ve çalışmaları

Mehmet Âkif İnan, 12 Temmuz 1940 senesinde Şanlıurfa'da doğdu. İlk ve ortaokulu Urfa'da, liseyi Maraş'ta bitirdi. Ankara Üniversitesi DTCTF Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü mezunu. Öğrencilik yıllarında Hilal dergisi ve yayınlarını (1962-64) yönetti, Türk Ocakları Genel Merkezi'nde müdürlük yaptı(1964-69). Türk Taşıt Sendikası'nda sendikacılık faaliyetinde bulundu(1969-72). Gazi Eğitim Enstitüsü'nde Türkçe-edebiyat öğretmenliği yaptı. Kurucusu olduğu Eğitimciler Birliği Sendikası ve Memur-Sen Konfederasyonu'nun Genel Başkanlığını yaptı (1993-2000). Urfa'da 6 Ocak 2000 tarihinde vefat etti.

İlk ve yazı şiirleri 1957'den itibaren mahalli gazetelerde çıktı. 1959'da Derya adlı bir gazete yayımladı. 1969 yılında Edebiyat dergisinin, 1976'da Maveria dergisinin kurucuları arasında yer aldı. Edebiyat dergisinde çıkan yazıları ve 1977'de Yeni Devir gazetesinde yazdığı köşe yazılarıyla tanındı. Bazı ürünleri de Türk Ruhu, Türk Yurdu, Filiz, Yeni İstiklal, Hilal gibi gazete ve dergilerde yayımlandı. 1998'de Divan Şiiri ve Halk Şiiri geleneğinden yararlandığı şiirleriyle kendi kuşağının usta şairleri arasında gösterildi. 1982'de KASD Deneme Ödülü'nü aldı. 1995'te Türkmenistan'ın başkenti Aşkabat'ta yapılan Türkçenin 3. Uluslararası Şiir Şöleninde kendisine Mahdum Kulu Şiir Ödülü verildi. Eserleri: Hicret ,Tenha Sözler, Edebiyat ve Medeniyet Üzerine, Din ve Uygarlık, İslam Dünyası ve Ortadoğu, Cumhuriyet'ten Sonra Türk Şiiri, Aydınlar-Batı ve Biz, Edebiyat-Kültür ve Sanata Dair...

Şairin çağrısı

Şiir ile harekete, eyleme, kurtuluşa işaret eder. Yaşanan yıkımlardan, yenilgilerden sonra aşk ve gayret ile yeniden başlamak elbet mümkündür. Umut yoldaşımız.

“Her eylem yeniden diriltir beni
Nehirler düşlerim göl kenarında”

Mukaddes kitabımız bütün insanlığa gönderilmiştir. Evrensel bir çağrıdır bu. Ve şair bütün insanlığa seslenir.

“Türkümüz dünyayı kardeş bilendir.
Gökleri insanın ortak tarlası”

Çağın insanı derin bir buhranı yaşamaktadır. Modern kent hayatı için için insanlığı çürütüyor. Doğadan uzakta yapay, plastik bir hayat sunuluyor. Bu zindandan çıkış için bir yol bulunmalıdır.

“Betonlar mezardır düşe sevince
Saksılar doğaya özlem eylemi”

Toprak, su ve kuşlar şimdi uzakta. Bu durum beraberinde bir arayışı getirir. İnsan daima yitiğini arar.

“Aşka ve tabiata ulaştır bizi
Gel kurtar bu şehrin gürültüsünden”

“Hicret” kavramı Mehmet Akif İnan’ın şiirlerinde önemli bir yer tutar.

“Bitirip şu kara kuru ekmeği
Göç etsem diyorum yar ellerine”

Kurtuluşu, yeniden varoluşu hicret ile anlatır.

“Bu yoksul türküler bitsin diyorum
Sana hicret ettim yılgınlıklardan”

Ayrılık zamanıdır. Hüzün kuşları gökte uçuşur. Gidenler ve kalanlar...

“Sensiz bir yerlere taşınmak bir gün
Dünyanın dışına taşınmak bir gün”

Dünya telaşından uzaklaşmak ister. Aradığı huzurlu, dingin vakitlerdir.

“Yaslasam gövdemi karlı dağlara
Sonsuz bir uykuya kavuşsam bir gün”

Şair yaşadığı hali dillendirir. Yüreği acılar içinde, bir yangın yeri gibidir.

“Vurulmuş geyiktir sensiz zamanlar
İçimin ormanı bir yangın yeri”

Davayı yüklenmiştir. Sefer ile yükümlü bir sorumluluk içinde şair.

“Çağı kurtarmanın bir eylemidir
Çağ dışı görülen ilgimiz bizim”

Yerli düşüncenin oluşması, gelişmesi için çaba gösterir. Medeniyetimizin yeniden dirilişi için mücadele eder.

“Ve bir sofraya gibi sersem önüne
Yerli düşüncenin ürünlerini”

Mehmet Âkif İnan, Büyük Doğu mektebinde yetişmiştir. Büyük Doğu düşüncesinin mimarı Necip Fazıl’a derin bir bağlılığı, hürmeti vardır.

“Anamı sorarsan büyük doğudur
Batı ki sırtımda paslı bıçaktır”

Gün gelir de susmayı tercih eder insan. Susmak aslında konuşmanın bir başka biçimidir.

“En iyi anlatış artık susmaktır
Anladım bunu ben seni bilince”

Şiiri hakkında

Alâeddin Özdenören, Mehmet Âkif İnan’ın şiiri hakkında der ki: “Âkif İnan’ın şiirinin en belirgin bir özelliği de duygu ve düşünce tasavvurudur. Kelimeleri öylesine seçer ki dil, anlam ve duygu seçilen kelimelerin oluşturduğu ilişki içinde tam bir bütünlük teşkil eder.”

D.Mehmet Doğan, Mehmet Âkif İnan’ın şiirlerindeki hikemî söyleyişe işaret eder: “Şiirde hemşehrisi büyük Nabî’nin hikemî şiir tarzını benimsedi. Az ve öz yazdı. Duygu ve lirizm değil; düşünce, akıl ve tefekkür şiirinin özünü teşkil ediyordu.”

Ali Fuat Bilkan’ın bu husustaki tespitleri şöyledir: “Âkif İnan, Divan şiiri nazım biçimini, hece veznini ve halk şiirini bir arada kullanma başarısını göstermiştir. Onun şiiri, bu yönüyle klasik şiirin üslup hususiyetini ve ifade kudretini modern zamana taşıyan bir şiir özelliği taşımaktadır. Âkif İnan, Divan

şiiiri ile günümüz arasında bir köprü kurmuş ve Türk şiirine yeni bir duyarlık kazandırmıştır. O, şiirlerinde, sosyal konuları, aşkı, tabiatı, sade bir ifade biçimiyle yansıtılme başarısını göstermiştir. O'nun şiiri, 'yerli düşüncenin ürünleri'dir. 'Zamanı aşırp çağı yenileyen' şiirlerdir. Âkif İnan, modern çağda millî ve geleneksel bir ses olarak Türk şiirinde kendine has bir yer edinmiştir."

Mehmet Âkif İnan, şiirlerinde kadim şiir geleneğimizi yeniden yorumlar. Köklü öz, özgün bir söyleyiş ile yeniden hayat bulur. "Edebiyat ve Medeniyet Üzerine" isimli kitabında "Geçmiş ile ilişkisini kesmiş bir edebiyat, çağı ile de alakasını koparmış demektir. Yani çağdaş da değildir; muallâktadır, gayrı-beşeridir ve edebiyat olmak niteliğinden yoksundur" der.

Mehmet Âkif İnan'ın şiirleri, Divan şiiri ve Halk şiiri geleneğimizin bu çağda nasıl sürdürülmesi gerektiği hususunda kıymetli bir deneyimdir.

Modern kent hayatının getirdiği olumsuz sonuçlar, insanın anlam arayışı, yerli düşünce, devamlılık fikri, zaman, tasavvuf, mücadele, aşk ve hakikat gibi konular Mehmet Âkif İnan'ın şiirlerinde vurgulanır.

"Kim demiş her şeyin bitişi ölüm
Destanlar yayılır mezarımızdan"

Güzel insan Mehmet Âkif İnan'ı rahmetle anıyorum. Mekânı cennet olsun.

Turkey mi, Türkiye mi?

R. Mithat YILMAZ

Antalya’da yapılan G20 toplantısı bitti. Dünya liderlerinin katıldığı bu zirve, ev sahibi olmamız hasebiyle ülkemiz açısından çok önemli idi. İnşallah alınan kararlar bakımından da önemli ve hayırlı olur. Konumuz bu değil, geçelim.

Konumuz, bu toplantının amblemindeki “Turkey” kelimesi. Bizim ülkemizde yapılan uluslararası bir toplantıda, bizim belirlediğimiz bir amblemde, bizim ülkemizin adı neden başkalarının söylediği gibi yazılmıştı? Neden “Türkiye” değil de “Turkey” yazılmıştı? Sevgili ülkemizin ismi “Türkiye” değil midir? Şayet o logoya “Türkiye” yazılsaydı, gelen yabancılar, “Bu da ne? Türkiye de neresi?” mi derlerdi?

Yıllar önceki bir mülâkatında rahmetli Oktay Sinanoğlu, “Amerikalılar Türkiye’yi bilmiyor” demişti. Elbet bilmezler; çünkü biz de bilmiyoruz. Yine Sinanoğlu’nun “ByeBye Türkçe” kitabında okumuştum. İstanbul’da bir özel üniversitenin açılışında Cumhurbaşkanı öğrenciler, “Hoşgeldiniz” yerine “Welcome” pankartlarıyla karşılaşmış. Cumhurbaşkanı’ndan bir tepki sâdır olmamış.

Bir dönemin Başbakanı Japonya ziyaretinde “Ben İngilizce konuşacağım” diyor, bir vesileyle gittiği Türkiye Dışişleri Bakanlığı’nda, “Bana İngilizce brifing verin” buyuruyor.

Biz, bu hususta zannederim çok duyarsız bir milletiz. O kadar ki yüzde yüz Türk emeği ve Türk sermayesi ile ürettiğimiz mallarımızın üzerine dahi “Madein Turkey” yazmakta bir beis görmüyoruz. Niçin “Türk Malı” değil de “Madein Turkey?” Niçin Sanayi Bakanlığı üreticilerimizi bu hususta uyarmıyor?

Bu yazıya başlarken niyetim, fahrî Prof. Doktorlarımızdan yazar Hayrettin İvgin’in elimdeki bir metninden de alıntılar yapmaktı. Abdülkadir Güler dostumun, Aydın’dan gönderdiği “Aydın Efesi” dergisinin 13. sayısından (Mart-Nisan 2013) kesip saklamışım.

Fakat sonra karar verdim ki bu yazıyı siz sevgili okuyucularımın baştan sona okumanızda fayda var. Yazıdan alıntılar-iktibaslar yapmak, meramı ifadeye kâfi gelmeyecek. Şimdi, bu cümleden aşağısı Sayın Hayrettin İvgin'in "Hindi Cumhuriyeti (?)" başlıklı bahsini ettiğim yazısıdır. Buyurun efendim:

"Hindi Cumhuriyeti. Burası neresi? Böyle bir cumhuriyet var mı? Var. Hem de bu cumhuriyet Türkiye'de kuruludur. İngilizce, şu anda dünya yazma ve konuşma diline hâkimdir. İngilizler, Türkiye kelimesi karşılığında Turkey kelimesini dünya diline sokmuşlardır. Turkey kelimesinin karşılığı nedir, biliyor musunuz? Hindi.

Bu kelimeyi İngilizler bilerek ve de kasten dünya literatürüne sokmuşlardır. Alaylamak, küçümsemek amacı güderek Turkey kelimesini kullandılar ve kullanıyorlar.

14. ve 15. yüzyıllarda Osmanlı Devleti denizcilikte ileriye. Akdeniz'e, Kızıldeniz'e, Hint Okyanusu'na ve İran Körfezi'ne hâkim idi. Osmanlı denizcileri Yeni Gine ve çevresinden getirdikleri malları, özellikle tavuk, hindi gibi hayvanları İngilizlere satıyorlardı. İngilizler bu tavuk ve hindilere; Turkeybird (Türk kuşu) ve Turkeycock (Türk horozu) adlarını vermeye başladılar. Hatta Türk denizci tüccarlara da Turkeymerchants (Hindi tüccarları) adını veriyorlardı.

İngilizler, Hindi denilen hayvanı o yüzyıllarda hiç tanımıyorlardı. Türk tüccar ve denizcilerin getirdiği bu hayvana Turkey demeye başladılar. Yani Türklerin getirdiği kuş anlamında kullanıyorlardı.

İngiliz bu. Her fırsattan yararlanır. Osmanlı İmparatorluğu'unun çöküşe geçtiği; Batı'nın hasta adam olarak kabul ettiği 19. yüzyıl sonlarında Türk kelimesinin yerine Turkey'i alaycı bir ifadeyle kullandılar.

1923'te Türkiye Cumhuriyeti kuruldu. Ama İngilizler bu sefer de Türkiye kelimesinin karşılığını Turkey diye resmileştirdi, bütün dünyaya da kabul ettirdi. Küçümseyerek, istihza ile alaylı bir şekilde ve de inatla bu kelimeyi Birleşmiş Milletlerin literatürüne de geçirdiler.

Oysaki bir devletin adı; hangi dilde olursa olsun, o devletin dilindeki yazılış şekliyle resmî hâle getirilir. Türkiye kelimesini hiçbir devlet kendine göre yazamaz. Ancak bu kelimenin telaffuzunu kendi dillerinde yazabilirler. Türkiye

kelimesinin telaffuzu da zaten Turkey değildir.

Garip ve şaşırtıcı olan nedir biliyor musunuz? Bizim devlet adamlarımız, bürokratlarımız ve Dışişleri mensuplarımız da Türkiye kelimesini Turkey olarak kullanıyorlar. Onlara sorsak, Türkiye kelimesinin karşılığı Turkey mi? Hayır, değil!

Ben size dünya devletlerinin kendi adlarını başkalarına kullandırmalarında ne kadar hassas olduklarına dair bir örnek vermek istiyorum.

Habeşistan olarak tanınan ülke, bütün dünyaya adının Etiyopya olduğunu ilan etti ve bundan sonra gelecek hiçbir postanın ve gönderinin bu adın dışında geldiği zaman kabul edilmeyeceğini dünyaya duyurdu. Habeşistan'ı şimdi bütün dünya Etiyopya olarak tanıyor.

.....

Biz de dünya kamuoyuna bir deklarasyonla devletimizin adının Türkiye olduğunu, Turkey olmadığını ilan etmeliyiz. Türkiye kelimesini İngilizler, Almanlar, Fransızlar vb. kendi dillerinde nasıl telaffuz ediyorlarsa, o şekilde yazsınlar ve söylesinler. Türkiye'ye gönderecekleri mektupların üzerine inadına ve küçümser bir eda ile Turkey yazıp yollamasınlar. Habeşistan gibi yapalım diyorum. Temsilcilerimiz ülkemizi uluslararası toplantılarda temsil ederlerken önlerinde yazılı Turkey masa kartlarını kaldırıp atsınlar. Ve de kendileri İngilizce konuşurlarken Turkey kelimesini değil Türkiye ismini kullansınlar.

İşte uluslararası onurunu koruyan devlet, bunları gerçekleştirir. Onurlu olmak böyle hareket etmektir. Yoksa Hindi Cumhuriyeti olarak anılmaya ve söylenmeye devam edilecektir. Ülkemizin adının bir kuş ve kümes hayvanı olarak anılmasına devlet büyükleri izin vermemelidir."

Buzdan Saray

Serpil KAYA

Katı ve soğuk bir düş sancısı girer, eğer sevgi güneşinin huzmeleri girememişse gönül pencerenizden içeriye.

Kalp, akıl ile olan savaşını kaybederek zırhını kuşanmaya başlamış, demirden de katı duvarlarını örmeye başlamıştır bile yaşadığı evrene.

Hoşgörü penceresinden, empati süzgecinden geçememiş her birey, savaş mızraklarını çıkarır adeta yüreğinin derin ve karanlık dehlizlerinden.

Kendisinden olmayan, aydınlık ve ışık saçan, sevgi parıltılarıyla dolu herkese her şeye karşı kendiliğinden bir zırh oluşturur insan.

Kendi içerisinde buzdan dikenleri vardır , sevgi ışığıyla yıkanamamış ruhların. Önce kendisine sonra da çevresindekilere batan, battıkça yaralayan, tırmalayan, parçalayan...

Kendi buzdan sarayını yaratmışsa bir kere insan, kendi cehenneminin içine hapsolmuşsa yaşarken, bir daha çok zordur sevgi denen ve insanın içini ısıtan gerçekliğe kavuşması, ısınması...

Kendi buzdan sarayını inşa etmişse bir kez yürek, soğuşuyla ısınmaya başlar yavaş yavaş.

Buzdan bir saraydır benim yüreğim,
Çözülmesi zor,
Bir zamanlar alevler içinde yanarken
Buza dönüştü bir top kor..
Buz gibi katı ve soğuk sancılar saplanır yüreğime,
Artık nefes almak bile hayattan daha zor.

Mehmet Akif'in Duygu Coğrafyası

M. Nihat MALKOÇ

Türk şiirine taptaze bir soluk ve parlak bir renk getiren şairlerin başında gelir Mehmet Akif Ersoy... O, şiir göğünün parlayan yıldızıdır. Onun olduğu samanyolunda diğer yıldızların ışığı sönük kalmıştır. O, aydınlığıyla kalem erlerini gölgede bırakmıştır.

Mehmet Akif, ilim, fikir, sanat ve siyaset dünyamızda dosdoğru bir şahsiyettir. Bugün, gençlerimize "numune insan" diye göstereceklerimizin başında o gelmektedir. Çünkü onun hayatında gel-gitlere ve falsolara rastlayamazsınız. Çizgisini ve rengini baştan belirlemiş ve son nefesini verene kadar hiç sapmadan o doğrultuda yürümüştür.

Akif Safahat'ında insanlığın ruh ve duygu coğrafyasına uzun soluklu bir yolculuk yapmıştır. Onun emsalsiz şiirlerinde Müslüman bir aydının topluma bakışını ve hasta ruhlara koyduğu teşhisleri görebilirsiniz. Fakat O, teşhisle kalmaz, tedavi yollarını da gösterir. Toplumun pehlivanlar misali yine düştüğü yerden kalkacağına inanır.

İstiklâl şairimiz Mehmet Akif, adeta bir dürüstlük abidesidir. O, şiirlerinde dünyevi aşklara, nefsinin şenî terennümlerine yer vermemiş, dönemeçte kaybolan bir milletin selamete kavuşmasını sağlamak için kalemini konuşturmuş, fikirleriyle topluma ışık tutmuştur. Rahatı ve şahsi çıkarları için hiçbir zaman doğruluktan ayrılmamıştır. Onun hayallerle alışverişi de olmamıştır. Gördüklerini ve yaşadıklarını anlatmıştır. Bunu şu mısralarında görebiliriz:

"Şudur cihanda en beğendiğim meslek
Sözüm odun gibi olsun, hakikat olsun tek..."

O, Resulullah'a yürekten sevdalıdır. Onun yolundan gitmek için bütün vaktini feda etmiştir. Bununla da kalmamış, ona layık bir nesil yetiştirmenin davasını sırtlamıştır. Muhammed(sav)'i hasta ruhlara ilaç kabilinden muhabbet olarak görmüş, dünyayı onunla anlamlı bulmuştur. Bu çerçevede kaleme aldığı

“Bir Gece” adlı şiirinin son bölümünde âlemlerin nuru olan Hz. Muhammed(sav)’i sözlere sığdıramaz, sözünü bir duayla sonlandırır:

“Dünya neye sahipse, onun vergisidir hep;
Medyun ona cemiyyeti, medyun ona ferdi.
Medyundur o masuma bütün bir beşeriyet...
Ya Rab, bizi mahşerde bu ikrar ile haşret.”

O, insanların dünya telaşı içerisinde ahireti unutmalarını bir türlü anlayamaz. Oysa insan imtihan edilmek için dünyaya gönderilmiştir. Kendini ‘Müslüman’ sıfatıyla tavsif edenlerin hâl ve hareketleri onu sukût-i hayale uğratar. Müslümanlığın sadece adının kaldığını, kendisinin göklerde olduğunu söyleyerek hadiseye ironik ve eleştirel açıdan bakar:

“Müslümanlık nerde! Bizden geçmiş insanlık bile...
Âdem aldatmaksa maksat, aldanan yok, nafile!
Kaç hakiki Müslüman gördümse, hep makberdedir;
Müslümanlık, bilmem amma, galiba göklerde dir;”

Akif’i anlamak ve anlatmak için fazla söze hacet yoktur. Aslında O, kişiliğinin kodlarını Safahat’taki şiirlerinde tek tek vermiştir. Bu şaheseri okuyanlar Akif’in duygu coğrafyasını ve düşünce dünyasını keşfetmekte zorlanmazlar. Safahat’taki her mısra onun ruhundan kopan bir fırtınadır. Mesela aşağıdaki dizeler onun kişiliğinin adeta röntgenidir:

“Üç buçuk soysuzun ardından zağarlık yapamam.
Hele hak namına haksızlığa ölsem tapamam.
Doğduğumdan beridir, aşığım istiklale
Bana hiç tasmalık etmiş değil altın lale
Yumuşak başlı isem, kim demiş uysal koyunum.
Kesilir belki fakat çekmeye gelmez boynum!
Kanayan bir yara gördüm mü yanar ta ciğerim
Onu dindirmek için kamçı yerim, çifte yerim
Adam ‘aldırmada geç git’ diyemem; aldırırım
Çiğnerim çiğnenirim Hakkı tutar kaldırım.”

Milli Şair Mehmet Akif Ersoy, kendi halinde yaşamış, bir inanmış adamdır. Hiçbir zaman şahsını ön plana çıkarmayı düşünmemiştir. Aksine geri

planda durmayı yeğlemiştir. Lâkin davasına üstün hizmeti dolayısıyla kendini fazla saklayamamıştır, toplumun kanaat önderlerinin başında gelmiştir. Aşağıdaki rubaide ölümünden sonra kısa zamanda unutulacağını anlatan Akif, sadece bu düşüncesinde yanılmıştır. Fakat hiç de öyle olmamıştır. Asım'ın nesli onu hiç unutmamıştır. Geçen yıllar onu biraz daha toplumun önüne itmiştir. Çünkü savunduğu dava İ'la-yikelimetullah ve vatan davasıydı. Merhuma Allah'tan rahmet dilerken sözlerimi onun kendini ve akıbetini anlattığı şu dizelerle sonlandırmak istiyorum:

“Toprakta gezen gölgeme toprak çekilince,
Günler şu heyulayı da er, geç, silecektir.
Rahmetle anılmak ebediyet budur amma,
Sessiz yaşadım, kim beni, nerden bilecektir?”

Palu

Şükrü KACAR

Eskidir tarihi, bilinir Palu
Ta Orta Asya'ya uzanır yolu
Murat, Peri Suyu, akar yakından
Her yanı bereket, her yanı dolu

Akdağ'dan Hazar'a uzanır yollar
Burada çok geçmiş, kavimler boylar
Uzak Doğularda bile ses vermiş
Oralara kadar uzanmış kollar

Kalesi, tarihin olmuş simgesi
Her yanda duyulmuş Palu'mun sesi
Evliyalar kurmuş otağı burada
Palu olmuş nice şeyin gölgesi

Önünden geçiyor Murat Irmağı
Uzanıp gidiyor, bahçesi bağı
Ne güzeldi Zeve, Aşağı Çarşı
Bir başkaydı burda, insanlık bağı

Karacemşit Bey bir başka anılır
Palu'yu görmeyen söze yanılır
Bir dönem sultanı Palu Beyleri
Gurbette Palu bir başka sanılır

Palu benim sanki küçük vatanım
Orada uyuyor nice yatanım
Yıkıldı eskiler kalmadı tadı
Odur gene benim, gönül sultanım.

Kadınlar Geçidi

Mehmet BAŞ

Lokantalarda büfelerde otobüslerde fevkalade sarışın
Bir yaralı kuşun ayak tüyleri gibi esmer
Kumral diyorum hacimsiz kütlelerin dalgınlığında
Kurşun yemiş dudakları kan kırmızı okyanus
Siyah gözleri gelip geçen dalgalarla boğuşuyor

Körlük sağırlık topallık değil bu aksaklık
Kuma gömülmüş kafaların yanık teninde
Bir ejderhanın canlanışına şahit oluyor kolları
Sırtından aşağı dökülen saçların karaltısında
Bir kuş dövmesi orda öylece kanatlanmayı bekliyor

Otomobillerin silecekleri olmasaydı yağmurda
Camları onun gözleri gibi buğulanacaktı biliyorum
Televizyonda bir kanal arar gibi tutuyor ellerini
Mesaiye kalmış memurların sefer taşı gibi soğuk
Paslı bir kapı gibi gıcırıyor bembeyaz dişleri

Arz fakültesinin yıldız bölümünden mezun olur olmaz
Belki akşam vapurlarında martılara simit atacak
Yeşil gözlerini kırparak geçecek saçaklar altından
Tırnaklarını yemeden duramayan kadınlar gibi
Sarıya boyanmış odalarda derin hülyalara dalacak

Herhangi bir cumhuriyet değil bu bir krallık
Hangi cengâver var ki kılıcını duvara asmadan gitti
Dünya yaralı bir saatin saniyelerinde kanarken
Tütsü yapan o kadınların kadehinde süvariler
Bulutlardan bulutlara giden masal kervanları

Bu kafayla bir yere varamazsın dedikleri için
Soluk soluğa kuaförün kapısını çalan o kadınlar
Beş bilinmeyenli denklem çözmeden duramayan
O matematikçilerin saçlarını çoktan ağartmışlardır
Üç tarafı denizlerle çevrili ülkelerin aynalarında

Ayaklarım Bu Toprakta

İsmail ÖZMEL

Gözlerim kapalı
Bulutlar geçiyor üstümden.
Rüzgâr ninni söylüyor
Başım dönüyor sarhoşçasına.
Hiç böyle değildim
Ne oldu bana
Sarhoşluğu aşikâre kılmazdım hiç.
Gözlerim kapalı
Rüzgâr sallıyor beni
Saçlarım bu rüzgârda
En içli nağmeler vatanda
Güç alıyorum evde, yolda, sokakta
Şükür ki ayaklarım bu toprakta.

2011

Kırk Yazar, Kırk Öykü

- A.Vahap AKBAŞ- Güle Güle Penguen
 Abdullah HARMANCI- Kitaplar ve Çiçekler
 Ahmet KARACAN- Sonralar Şantiyesi
 Ahmet ÖRS -Kiralık Meydan
 Akif Hasan KAYA-Son Tren
 Ali Haydar HAKSAL- Ben Sen ve O
 Ali Rıza KAŞIKÇI- Şair Kalem İle Beyaz Kâğıt
 Aliye AKAN -Âzâde
 Aykut ERTUĞRUL- Kırmızı Pazartesi
 Bedran YOLDAŞ- Münakaşa
 Bülent GÜNDOĞAN- Mavi Tuvalde Turkuvaz Masal
 Cemal KILINÇ- Parmaklık Korkusu
 Cengizhan GENÇ- Gümüş Ok
 Cevat AKKANAT- Jimnastik Kurgu
 Duran ÇETİN- Çoban
 Emine BATAR- Herşey Onların Yüzünden
 Eyyüp AKYÜZ- Büyüdük İşte Hava Abla
 Faik ÖCAL- Necdet
 Hasan EJDERHA-Himmet
 Hatice Eğilmez KAYA-Fesleğenim Yemyeşil
 Hüseyin AKTE-Gözlerim Yolda Kaldı
 İbrahim YARIŞ-Süslü Çoraplar
 Kibar AYAYDIN- Gülüm Osman
 Lokman ZOR-Bir Gece, Bir Kadın, Bir Deli Ve Biraz Merhamet
 Mehmet BAŞ- Kırılır Düş Aynası
 Meral Afacan BAYRAK-Tahta At
 Metin Önal MENGÜŞOĞLU-Yüzü Yaralı Kız
 Murat SOYAK- Bir Umut
 Mustafa OĞUZ-Soyunmak
 Mustafa ORAL-Eşik
 Mustafa ÖZÇELİK-Yıldızların Altında
 Mustafa UÇURUM-Deniz Havası
 Müştehir KARAKAYA-Kurşun Sesi
 Nuhan Nebi ÇAM-Yokoluş ve Diğerleri
 Osman AYTEKİN-Bir Sevda Tutulması
 Recep Şükrü GÜNGÖR-Tebessüm
 SelviğülKandoğmuş ŞAHİN-Rachel'in Gerçekleşen Rüyası
 Üzeyir SÜĞÜMLÜ -Kahredici Bir Yalnızlık
 Yıldız RAMAZANOĞLU-Gece Sahnesi
 Yılmaz YILMAZ- Gardiyanın Oğlu

Cumhuriyet Bayramlarında Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ümüzü İhmal Etmeyelim

Dr. Ahmet Vehbi ECER

Milli bayramlarımızın milletçe kutlamanın eski heyecanını, bürokratlarımızın da gayretsiz davranışları sebebiyle âdeta kaybediyor gibiyiz. Oysaki cumhuriyet yönetimi çağımızın en büyük inkılaplarından olmakla beraber en çağdaş, medeni bir yönetim biçimidir. Anayasamızın birinci maddesinde yer alan cumhuriyet, çağdaşlaşmaya yönelik milliyetçi adaletçi, katılımcı... bir toplum oluşturmaya yönelik, insanlık onuruna yakışan bir yönetim biçimidir. Bu yönetimin inşasının altında "Gazi Mustafa Kemal paşa" mızın imzası vardır. O'nun bu konuda ki hizmet ve himmetini unutmak, unutturmaya çalışmak, çocuklarımıza O'nu gereği gibi anlatmamak haksızlık olur.

Milli Mücadele kahramanı, başkomutan Mustafa Kemal Atatürk, çağdaş cumhuriyetinin ilanını hazırlamak için çağdışı, bazı kurum ve makamları kaldırdı. Babadan evlada geçen, hiçbir üstünlüğü olmadığı halde devletin yönetiminde söz ve karar yetkisi tanınan saltanat (sultanlık) kurumuna 1.kasım.1922 de son verdi. Çağdaş yönetimlere ve hatta İslam dinine aykırı olarak sonradan oluşan hilâfet makamı, otoritesini, ruhbaniyetini kaybetmiş bir kurum olarak (23.ekim.1923 de) tarihe gömüldü. Atatürk kendine teklif edilen "halifelik teklifini" reddetti. Bu inkılap Türk ve İslam tarihinde en önemli dönüm noktalarından biri oldu, İslam dünyasında bir heyecan ve hareket uyandırdı, yeni bir dönem açıldı..1924 ten sonra Osmanlı Hanedanının hiçbir yetki ve sorumluluğu kalmadı. Laik devlet kanunları diye anılan Şer'iyeye ve Evkaf Bakanlıklarının kaldırılması, Şer'iyeye mahkemelerinin ve medreselerin kapatılması, Tevhid-i Tedrisat (=Eğitimin birleştirilmesi) ile eğitimin devlet kontrolü ve maddi himayesi altına alınması... aynı dönemlerde kanunlaştı.

Böylece Cumhuriyetin temelleri sağlamlaştırıldı. Cumhuriyetin ilanı ile Mustafa Kemal, şunları yapmak istiyordu:

“...1) Müslümanız. Müslümanlığı reddetmiyoruz;

“2) Fakat tarih gösteriyor ki din, siyaset vasıtası yapılarak menfaat ve ihtiraslara alet edilmiştir;

“ 3)İnanç ve vicdanımıza ait kutsal duygularımız, böyle ihtiraslara alet edilmemelidir. Onu bu durumdan kurtarmak vazifemizdir;

“4) Din ve dünya işlerini ayırmak, Müslümanların bu dünyada ve öbür dünyada mutluluğu için zorunludur. İslam dininin gerçek büyüklüğü bununla meydana çıkacaktır(1)”.

Böylece : “...Atatürk reform için, topluma yeni bir biçim kazandırmak üzere kafasında yeni bir toplum haritasıyla harekete geçmiştir(2)...Atatürk inkılabı, bugün artık yalnız Türklerin değil, hür dünyanın idealidir. Onun kurduğu milli devlet, uyanan milletlere bir ilham ve kuvvet kaynağı olmaktadır(3).”Bu gelişme ve kazanımlar “elit bir zümrenin liderliğinde(4)” olmakla beraber, XIX. Yüzyıl reformcu bürokratlarının çabaları, yeni kurulan askeri okulları da unutulmamalıdır. Bütün bu çabalar sonucunda Anadolu denilen toprak üzerinde farklı inanca, ruhban sınıfının bulunmadığı bir dine bağlı toplumun yaşadığı bir ülke oluşturulmaya çalışılmıştır. Anadoluda yaşayan bu toplumun adı TÜRK MİLLETİ’dir. Yahya Kemal’in ifadesiyle:

“...Türk Milleti bir dinde ve bir mezhepte olan Türkçeyi müşterek bir dil telakki eden Türk, Kürt, Çerkez, Arnavut ve Boşnak unsurların kurun-i vüstâ’dan (=orta çağdan) beri terkibiyle (=birleşimiyle) vücut bulmuş (=oluşmuş) bir millettir. Bu kütle birdir, ayrılmaz(5)”.

Son günlerde artan bir şekilde Atatürk, Atatürk milliyetçiliği, cumhuriyetçiliği, inkılapları, Atatürkçü lâiklik... aleyhine propagandaların arttığını izliyoruz. Atatürk’ün heykelleri yıkılıyor, O’nun adı unutturulmaya çalışılıyor. Prof. Dr. Anıl Çeçen’in 2001 yılında yazdığı bir eserinde şöyle dikkatimizi çeken ifadeler kullanır:

“...İkinci cumhuriyetçiler, yeni mandacılar, ılımlı İslamcılar el birliği ile demokratik görünüm altında Atatürk’ün çağdaş cumhuriyetini yıkma konusunda anlaşmışlardır(6)...Liberal görünümlü bazı aydınlar, demokrasi ve

insan hakları adına, aslında Türkiye Cumhuriyetini çözülmeye götürecektir yolun taşlarını döşemektedirler(7)..."

1950 yılından sonra Cezayirli Ahmet Ticanî (1737-1815)'nin kurduğu "Ticani tarikatı"nın Türkiye'deki şeyhi Kemal Pilavoğlu'na (öl:1977) bağlı müritlerin Atatürk heykellerine saldırımları o dönemde büyük tepki uyandırmış, o günkü yönetim gerekli önlemleri alarak saldırganların cezalandırılmalarını sağlamıştı. Günümüzde ise Atatürk'e hakaret açıkça yapılmakla kalınmamış, Atatürk'ün eserlerine, O'nu hatırlatan abide, kurum ve kişilere de saldırganlıklarını artırmışlardır. Bazı bölgelerimizde Türk bayrağı gönderinden indirilmiş, okullar, öğrenci yurtları yakılmış, İstiklal marşımızın okunması engellenmiş, kütüphaneler ve müzeler tahrip edilmiş olduğu haberlerini okumaktayız. Ziya Gökalp müzesinin teröristlerce yakılması bazı kendini bilmez kişilerin Ziya Gökalp'i küçültücü ifadelerde bulunması Atatürk'e olan hınçlarından. Zira Ziya Gökalp ve Atatürk yeni bir Türk kimliğinin oluşması için çalışan, bu oluşumun teorilerini pratiğe çeviren ve bu konuda fikir birliği içinde olan kişilerdir.(8) Ziya Gökalp, Milli mücadele sonrasında Anadolu halkına milli kimlik kazandırmak için birçok eserler veren sosyolog, bir bilim adamıdır(9). Atatürk, Ziya Gökalp'den etkilendiğini saklamaz ve şu sözleriyle ifade eder:

"Vücudumun babası Ali Rıza Efendi, coşkularımın babası Namık Kemal, düşüncelerimin babası ZİYA GÖKALP'dir"(10)"

Ziya Gökalp da Atatürk'e hayranlığını şu dördlüğü ile ortaya koyar:

"Sen dâhisin, buna çoktan inandık
Mefkûresiz rehberlerden çok yandık
Garpta, şarkta yaşayıştan usandık
Kurtar bizi bu karanlık zindandan"(11)

Mustafa Kemal Atatürk tüm Anadolu halkının kurtarıcısıdır, dünyadaki bütün ezilmiş halkların ideal başkanıdır, Cenab-ı Hakkın insanlığa gönderdiği armağandır. Mübarek dinimize göre şehitlik nasıl manevi bir yücelik ise gazilik de öyle bir manevi ve saygıya değer bir mübarek yüceliktir. Mustafa Kemal gazilik makamını kazanmış olan kişidir. Mehmet Emin Erişirgil eserinde Gazimiz için şöyle yazıyor:

“...İstiklâl harbi Türkler için yeni bir Ergenekon’dur. Mustafa Kemal “Bozkurt” tur. O, yalnız Türkler için değil şark (doğu) dünyası için de kahramandır.(12)”

Yeniden tekrar etmek gerekirse Gazi Mustafa Kemal Atatürk Yüceler Yücesi Tanrımızın insanlığa kurtarıcı olarak gönderdiği inançlı, büyük bir kahramanımız, genç nesillerimizin örnek alacakları, daima hayranlıkla bağlanacakları büyük bir tarihi kahramanımızdır. Lütfen gençlerimizin gönüllerinden atalarına, milli kahramanlarına sevgilerini azaltacak propagandalara imkan vermeyelim.

1)Halil İnalçık; Rönesans Avrupası-Türkiye’nin Batı Medeniyeti ile Özdeşleşme Süreci, İstanbul, 2014,361

2)Halil İnalçık; Atatürk ve Demokratik Türkiye, İstanbul,2007,61

3)İnalçık; aynı yer,147

4)İnalçık; aynı yer,211

5)Yahya Kemal Beyatlı; Eğil Dağlar, İstanbul,1970, 65; Ahmet Vehbi Ecer; Milli Kültürden Milli Birliğe, İstanbul,2009, 115

6)Anıl Çeçen; Türkiye Cumhuriyeti Ulus Devleti, Ankara,2001,71

7)Çeçen;76

8)Bakınız: İnalçık; Rönesans Avrupası ...,359 vd.

9)Ünver Günay-Celalettin Çelik(editör); Türk Kimliğinin Yeniden İnşası Bağlamında Ziya Gökalp, İstanbul,2010, (içinde Ünver Günay,Celalettin Çelik, Hülya Argunşah ve arkadaşlarının makaleleri.

10)Ahmet Vehbi Ecer; “Ziya Gökalp- Atatürk Yakınlığı”, aynı kitap içinde,213-224

11)M. Emin Erişirgil; Ziya Gökalp, İstanbul,1951,25; Ecer; aynı makale,212-224

12) Erişirgil;245

Geç Kalmış Bir Haber ve Güzel Bir Yazı:

Mehmet KAPLAN Yâd Ediliyor

Osman ESGİCE (Sanatalemi.net)

Prof. Dr. Mehmet KAPLAN

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür İşleri Daire Başkanlığı- Kültür Müdürlüğü tarafından düzenlenen “Edebiyatımızın İçinden” programı bu sezon da devam ediyor. Yeni sezonda ilk olarak Mehmet Kaplan hatırlanıyor.

Edebiyatçı yazar Mehmet Nuri Yardım, Fatih’teki Ali Emiri Efendi Kültür Merkezi’nin seminer salonunda edebiyat tarihçisi ve tanınmış ilim adamı Prof. Dr. Mehmet Kaplan’ı anlatacak. Toplantı, 13 Ekim Salı günü saat 17.00’de başlayacak. Doğumunun 100. Yılı dolayısıyla Mehmet Kaplan’ın hayatını, fikirlerini ve eserlerini dile getirecek olan Yardım, Hocanın yetiştirdiği talebelerden ve yaptığı hizmetlerden de bahsedecek. Mehmet Kaplan’ın bilinmeyen fotoğraflarını da bir slayt olarak sunacak olan Mehmet Nuri Yardım, programın sonunda dinleyicilerin konuyla ilgili sorularına cevap verecek. Programa katılmak serbest. Ali Emiri Efendi Kültür Merkezi, Vatan Caddesi’ndeki İstanbul Emniyet Müdürlüğü’nün hemen üstünde bulunuyor.

EDEBİYATA ADANMIŞ BİR ÖMÜR

Bugün Eskişehir’e bağlı, Sivrihisar’da doğdu. Babası Halil İbrahim Bey, annesi Fatma Hanımdır. Mehmet Kaplan Sivrihisar ilkokulunu bitirir (1928). Ailesi Eskişehir’e yerleşince Eskişehir Lisesi’ne devam eder. 1935 yılında liseyi

bitiren Mehmet Kaplan, hocalarının etkisiyle Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'ne girmek üzere İstanbul'a gelir. Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne kaydını yaptırır, yardımcı disiplin olarak felsefe, psikoloji ve sosyoloji derslerine devam eder. Reşit Rahmeti Arat'ın temin ettiği bir bursla 1936 yılında Almanya'ya gider. Almanca öğrenir, bir yandan da lise yıllarında başladığı Fransızcasını ilerletmek için tercüme yapar. Mehmet Kaplan, Almanya'dan döndükten sonra, Eşrefoğlu Rumî-Hayatı ve Eserleri adlı bir travay (çalışma) hazırlar. 1939 yılında Emir Sultan isimli lisans teziyle mezun olur. Fuat Köprülü tarafından asistan namzedi olarak Fakülteye alınır (1939), ancak Köprülü siyasete atılarak Fakültenin ayrılınca, yerine tayin edilen Ahmet Hamdi Tanpınar'ın asistanı olur.

1939 yılında Namık Kemal hakkındaki doktora tezine başlar. 14 Ekim 1942 yılında, Namık Kemal, Hayatı ve Eserleri adlı teziyle Türkiye'de Ali Nihad Tarlan'dan sonra ikinci "edebiyat doktoru" unvanını alır. Aynı yılın Şubat'ında edebiyat öğretmeni Behice Moyuncur Hanımla evlenir. 28 Mart 1944 tarihinde Tevfik Fikret ve Şiiri adlı teziyle doçent olur. 1944-1946 yılları arasında Büyük Çekmece ve Konya Askerî Ortaokulu'nda vatanî görevini yapar. 1949 yılında Fakülte kontenjanından bir yıllığına Fransa'ya gider. Sorbonne Üniversitesi'nde ders, seminer ve konferansları takip eder, ilmî çalışmalar yapar. 1950 yılının Temmuz ve Ağustos aylarında Londra'ya geçer. 26 Haziran 1953 tarihinde Şiir Tahlilleri I (Akif Paşa'dan Yahya Kemal'e) adlı takdim teziyle profesörlüğe yükseltilir. 1958 yılında eğitim ve öğretime başlayan Atatürk Üniversitesi'nin kurucu hocaları arasında gönüllü olarak yer alan Mehmet Kaplan, Edebiyat Fakültesi dekanlığı ve Rektör vekilliği yapar. Mehmet Kaplan, 24 Ocak 1962 tarihinde Prof. Ahmet Hamdi Tanpınar'ın vefatı üzerine Yeni Türk Edebiyatı Kürsüsü başkanlığına getirilmiştir.

10 Kasım 1966 tarihinde fedakâr hayat arkadaşı Behice Hanımı kaybeden Mehmet Kaplan, altı ay kaldığı Avrupa'dan döndükten sonra (Şubat-Temmuz 1967) Basın İlân Kurumu Genel Kurul üyeliğine, 1973'te İstanbul Üniversitesi Senato Üyeliğine, 1974'te Türkiyat Enstitüsü müdürlüğüne seçilir. 1981 yılında Millî Kültür Vakfı tarafından kendisine "Millî kültüre hizmet şeref armağanı" verilir. 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu gereğince, üniversite bünyesinde

yapılan değişiklik üzerine 6 Eylül 1982 tarihinde İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü başkanlığına ve 1983'te ikinci defa Türkiyat Enstitüsü (yeni adıyla Türkiyat Araştırma Merkezi) müdürlüğüne atanır. 14 Ekim 1983'te Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Yüksek Kurul üyeliğine seçilir. Prof. Dr. Mehmet Kaplan, Kültür Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı ve Devlet Planlama Teşkilâtı tarafından kurulan kültür, dil ve edebiyat komisyonlarının hemen hepsinde vazife alarak değerli hizmetlerde bulunmuştur. 1 Ocak 1984 tarihinde yaş haddinden emekli olan Mehmet Kaplan, vefat tarihi olan 23 Ocak 1986 Perşembe tarihine kadar, Marmara Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde lisans, yüksek lisans ve doktora dersleri vermeye devam etmiştir.

Mehmet Kaplan'ın Dergâh Yayınları'nda çıkan bütün eserleri şunlardır: Büyük Türkiye Rüyası, Edebiyatımızın İçinden, Hikâye Tahlilleri, Kültür ve Dil, Nesillerin Ruhu, Şiir Tahlilleri-1 Tanzimattan Cumhuriyet'e, Şiir Tahlilleri-2 Cumhuriyet Devri, Tanpınar'ın Şiir Dünyası, Tefvik Fikret (Devir, Şahsiyet, Eser), Türk Edebiyatı Üzerine Araştırmalar-1, Türk Edebiyatı Üzerine Araştırmalar-2, Türk Edebiyatı Üzerine Araştırmalar-3 (Tip Tahlilleri), Âli'ye Mektuplar, Sevgi ve İlim.

Yrd. Doç. Dr. Recep ZAN Üstün Başarılı Genç Bilim İnsanı Ödülü'nü Törenle Aldı

Türkiye Bilimler Akademisi (TÜBA) 2015 yılı "Üstün Başarılı Genç Bilim İnsanı Ödülü"ne (GEBİP) layık görülen Niğde Üniversitesi Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Recep Zan, Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'nde düzenlenen törenle ödülünü aldı.

Malzeme Bilimi ve Nanoteknoloji alanında yaptığı uluslararası nitelikteki çalışmalarıyla ödüle layık görülen Yrd. Doç. Dr. Recep Zan'a Üstün Başarılı Genç Bilim İnsanı Ödülü, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın himayelerinde 14 Aralık 2015 tarihinde Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'nde Rektörümüz Prof. Dr. Adnan Görür'ün de katıldığı törenle verildi.

Ödülünü Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) Başkanı İsmail Kahraman'dan alan Zan'a, grafen ve diğer iki boyutlu malzemeler üzerine yapacağı araştırmalarını desteklemek amacıyla üç yıl süreyle yılda 20 bin TL destek verilecek.

GEBİP, uluslararası nitelikte bilimsel çalışmalarıyla öne çıkan genç bilim insanlarını, araştırmalarında ve kendi araştırma gruplarını geliştirmede desteklemek ve ülkemizdeki genç bilim insanlarını üstün başarılı araştırmalara özendirme amacıyla düzenleniyor.

Akpınar Dergisi'nin 2015 Dizini

- A. Vehbi Ecer, A. Vehbi Ecer'in Vefatından Sonra Ortaya Çıkan Son Şiir, 10 (57), Mayıs-Haziran 2015, s. 11
- A. Vehbi Ecer, Söz Demi, 10 (60), Kasım-Aralık 2015, s. 15
- Abdulkadir Güler, Çanakkale Geçilmez, 10 (57), Mayıs-Haziran 2015, s. 16-17
- Abdulkadir Güler, İsmail Özmel ve Eserleri Üzerine Bazı Düşünceler, 10 (59), Eylül-Ekim 2015, s. 16-19
- Abdullah Satoğlu, Hukukçu-Şair Erdoğan Ünver, 10 (57), Mayıs-Haziran 2015, s. 9-10
- Alper Lütfi Göncü, Oktay Akbal'la Söyleşi, 10 (60), Kasım-Aralık 2015, s. 35-38
- Engin Namlı, Rüyana Girdi mi?, 10 (60), Kasım-Aralık 2015, s. 24
- Erdal Noyan, Ağıt, 10 (57), Mayıs-Haziran 2015, s. 13
- Feyza Yıldız, Zamanın Kıyısında, 10 (57), Mayıs-Haziran 2015, s. 43-44
- Fırat Ensari, İsmail Özmel'den Yansımalar, 10 (55), Ocak-Şubat 2015, s. 14-15
- Fikret Dikmen, Çanakkale, 10 (57), Mayıs-Haziran 2015, s. 15
- Gökhan Demir, Türk Edebiyatının Poetikaları, 10 (60), Kasım-Aralık 2015, s. 39-42
- Günay Uysal, Dağlarla Konuştum, 10 (55), Ocak-Şubat 2015, s. 18
- İbrahim Berber, Yeis, 10 (59), Eylül-Ekim 2015, s. 44
- İdris Yavuz, Tarihte İlk Şehit Türk Kadını Sümeyye, 10 (57), Mayıs-Haziran 2015, s. 28-29
- İlber Alperen Erdoğan, "Niğde Sevgi Evleri" ve Yaşanan Duygusal Anlarımız, 10 (59), Eylül-Ekim 2015, s. 42-43
- İsa Kayacan, Abdulkadir Güler'den: "Elli Yıl Böyle Geçti", 10 (55), Ocak-Şubat 2015, s. 40-41
- İsa Yar, Vay Bu Gönül, 10 (59), Eylül-Ekim 2015, s. 44
- İsmail Özmel, Mütefekkir ve Velut Yazar Kıymetli Arkadaşım Güzel İnsan Ahmet Vehbi Ecer, 10 (56), Mart-Nisan 2015, s. 3-18
- Ferhat Ecer, Bir Amca, Bir Şair, Bir Yazar, Bir İlim Adamı ve Hocaların Hocası Ahmet Vehbi Ecer, 10 (56), Mart-Nisan 2015, s. 38-46
- Ünver Günay, Yrd. Doç. Dr. A. Vehbi Ecer Hocanın Ardından (1934-2014), 10 (56), Mart-Nisan 2015, s. 19-23
- Mustafa Şerbetçioğlu, A. Vehbi Ecer İlimi İrfanı Kişiliği ile Örnek bir İnsandı, 10 (56), Mart-Nisan 2015, s. 28-31
- Seyhan Ecer, "Asude Bahar Ülkesi"ne Yolculuk, 10 (56), Mart-Nisan 2015, s. 36-37

- İsmail Özmel, Bilimde Eğitimde Uyanık Bir Zekâ: Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu, 10 (58), Temmuz-Ağustos 2015, s. 3-7
- İsmail Özmel, Bir Entellektüel Olarak Bekir Oğuzbaşaran, 10 (57), Mayıs-Haziran 2015, s. 3-8
- İsmail Özmel. Kocatepe’de Rüzgâr Farklı mı Eser?10(59) Eylül-Ekim 2015, s:2
- İsmail Özmel, Ey kuş, 10 (59), Eylül-Ekim 2015, s. 20
- İsmail Özmel, Kalem, 10 (60), Kasım-Aralık 2015, s. 11
- İsmail Özmel, Kelebek, 10 (60), Kasım-Aralık 2015, s. 11
- İsmail Özmel, Ney Sesi Bir Vuslat Türküsü, 10 (58), Temmuz-Ağustos 2015, s. 30
- İsmail Özmel, Prof. Dr. Nurullah Çetin: İsmail Özmel’in Sorularına Kapsamlı Bir Makale İle Cevap Verdi, 10 (59), Eylül-Ekim 2015, s. 3-7
- İsmail Özmel, Şiir Üzerine Düşünceler ve Şiir Günleri, 10 (60), Kasım-Aralık 2015, s. 3-6
- İsmail Özmel, Vatan Annenin Kollarında, 10 (57), Mayıs-Haziran 2015, s. 12
- İsmail Özmel, Yunus Emre Tetkiklerine Eleştirel Bir Bakış, 10 (55), Ocak-Şubat 2015, s. 8-10
- Kibar Ayaydın, Büyük Doğu Marş’ında Hâkimiyet ve İdealizm II, 10 (55), Ocak-Şubat 2015, s. 24-31
- Kibar Ayaydın, İstinye Sularında Anılara Yolculuk “Oktay Akbal’ın Bir Hikâyesine Derkenar, 10 (60), Kasım-Aralık 2015, s. 26-34
- Kibar Ayaydın, Nurettin Topçu’nun “Milli Eğitim” ve “Öğretmen” Anlayışı, 10 (58), Temmuz-Ağustos 2015, s. 14-20
- M. Nihat Malkoç, İntizar Gazeli, 10 (60), Kasım-Aralık 2015, s. 34
- M. Nihat Malkoç, Yastığı Taştan, Yorganı Topraktan Olanlar, 10 (57), Mayıs-Haziran 2015, s. 26-27
- Mahir Adıbeş, Kurşun Kalemli Şair “Tarihin En Büyük Destan Şairi Mehmet Akif”, 10 (57), Mayıs-Haziran 2015, s. 19-25
- Mehmet Baş, Erdal Noyan’ın “Öteki Asmanlı” Adlı Eseri, 10 (60), Kasım-Aralık 2015, s. 16
- Mehmet Baş, Şehir ve Medeniyet Üzerine, 10 (55), Ocak-Şubat 2015, s. 11-13
- Mehmet Baş, Tarih ve Musiki Üstadı Yılmaz Öztuna, 10 (57), Mayıs-Haziran 2015, s. 30
- Mehmet Baş, Yağmurdan Önce, 10 (59), Eylül-Ekim 2015, s. 22
- Mehmet Nuri Parmaksız, Hem Ayrılık Hem Vuslat, 10 (57), Mayıs-Haziran 2015, s. 14
- Mehmet Nuri Parmaksız, İmbikten Gelen Hüzün, 10 (59), Eylül-Ekim 2015, s. 27
- Mest Ateş, Yazar, 10 (55), Ocak-Şubat 2015, s. 42-43
- Mine Çoral, Bir Yazar Bir Kitap: Hilmi Ziya Ülken. Türk Teşekkür Tarihi, 10 (59), Eylül-Ekim 2015, s. 23-26
- Mine Çoral, Muhammed İkbâl ve Cavidname, 10 (55), Ocak-Şubat 2015, s. 32-39

- Murat Alp, Aşk Ne Güzelmiş, 10 (57), Mayıs-Haziran 2015, s. 18
- Murat Alp, Gittin Ya Hani, 10 (55), Ocak-Şubat 2015, s. 16
- Murat Alp, Kalma Olumsuz, 10 (58), Temmuz-Ağustos 2015, s. 29
- Murat Alp, Tövbe, 10 (60), Kasım-Aralık 2015, s. 25
- Murat Alp, Varlık Nedeni, 10 (59), Eylül-Ekim 2015, s. 20
- Murat Soyak, Bor' da Zaman, 10 (58), Temmuz-Ağustos 2015, s. 31
- Murat Soyak, Edebiyat, Kitaplar ve Sanat Üzerine Erdal Noyan'la Konuştuk, 10 (55), Ocak-Şubat 2015, s. 19-23
- Murat Soyak, Günlerin Getirdiği, 10 (60), Kasım-Aralık 2015, s. 7-10
- Murat Soyak, Şehrengiz, 10 (59), Eylül-Ekim 2015, s. 21
- Murat Soyak, Türkiye'nin Maarif Davası, 10 (58), Temmuz-Ağustos 2015, s. 21-29
- Namık Aslan, Edip Ali (Baki) ve Beş Kızlar Kitabı, 10 (59), Eylül-Ekim 2015, s. 8-15
- Nedim Bakırcı, Eğitim Yönüyle Hayvan Masalları, 10 (58), Temmuz-Ağustos 2015, s. 32-37
- Nevzat Topal, Şeyh Bahaeddin Doğan Zaviyesi, 10 (60), Kasım-Aralık 2015, s. 17-24
- Nurşah Yaman, Mutluluk, 10 (58), Temmuz-Ağustos 2015, s. 7
- Oğuz Çetinoğlu, Kitabiyat: 55 Soruda Düşünen İnsan, 10 (60), Kasım-Aralık 2015, s. 12-14
- Oğuz Çetinoğlu, Yrd. Doç. Dr. Ahmet Vehbi Ecer "Mezhepler Hür Düşüncenin ürünüdür" Dedi, 10 (55), Ocak-Şubat 2015, s. 3-7
- R. Mithat Yılmaz, Oğuzbaşaran'ın Denemeleri, 10 (59), Eylül-Ekim 2015, s. 28-29
- Refik Erden, Niğde Tanıtım Günlerinde Yazsanbir Çalışmaları Göz Doldurdu, 10 (55), Ocak-Şubat 2015, s. 44
- Sadi H. Nakiboğlu, Diyarbakır, Mardin, Urfa, Urfa-Siverek Ağızlarında Kullanılan Bir Enklitik Edatı "ma", 10 (58), Temmuz-Ağustos 2015, s. 38-48
- Sadi H. Nakiboğlu, Diyarbakır, Mardin, Urfa, Urfa-Siverek Ağızlarında Kullanılan Bir Enklitik Edatı "ma", 10 (57), Mayıs-Haziran 2015, s. 31-42
- Sadi H. Nakiboğlu, Diyarbakır, Mardin, Urfa, Urfa-Siverek Ağızlarında Kullanılan Bir Enklitik Edatı "ma", 10 (59), Eylül-Ekim 2015, s. 30-42
- Saim Sakaoğlu, Yüksek Öğretim Kurumlarına Öğretim Üyesi Alma Yöntemleri, 10 (58), Temmuz-Ağustos 2015, s. 8-13
- Uğur Yeşilyurt, İhtiyar Balıkçı, 10 (60), Kasım-Aralık 2015, s. 43
- Vahap Akbaş, Kekeme Şiir, 10 (55), Ocak-Şubat 2015, s. 17

İsmail Özmel

Denemeler
Yorumlar

İsmail ÖZMEL:

Dil ve Edebiyat
Yazıları

Bindallı
Yazılar

İsmail Özmel

İsmail ÖZMEL

Kültür ve Tarih
Sohbetleri

İSMAIL ÖZMEL

NIĞDELİ
ŞAİR ve YAZARLAR

Niğde - 2019

İSMAIL ÖZMEL

BÜTÜN ŞİİRLER

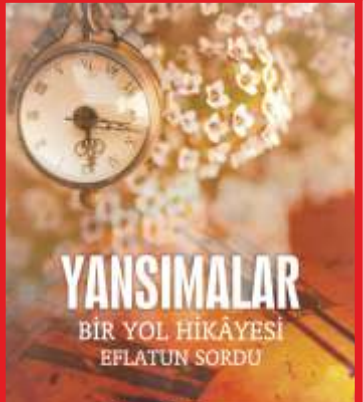
TÜRK MUSİKİSİ
VE
KÜLTÜRÜMÜZ

İsmail ÖZMEL

55
SORUDA
DÜŞÜNEN
İNSAN

İSMAIL ÖZMEL

YANSIMALAR

BİR YOL HİKAYESİ
EFLATUN SORDU

61. SAYI 4 TL